

Fra arkivet: 1979

Åsa Grude Skard intervjues

Arne Holte

professor emeritus i psykologi

Sigrud Sandsberg

Avslutningsvis spurte vi Åsa Grude Skard hva hun synes om dagens psykologer. Hennes svar var at at hun egentlig kjenner dem.

– *Når du tenker tilbake på alt det du har utrettet, hva ser du som det viktigste?*

Jeg tenker mer på det jeg ikke har gjort: Jeg ville ha revidert min bok om pedagogisk psykologi. Jeg ville laget en barne-psykologisk klinisk avdeling på Universitetet i Oslo. Jeg ville hatt en norsk doktorgrad i tillegg til min amerikanske. Jeg ville undervist i psykologi i ungdomsskolen, – der ligger mye ugjort arbeid. Ikke minst ville jeg arbeidet mer for kvinnesaken.

– *Men du har jo utrettet mye også?*

Det mest spennende og morsomste jeg har holdt på med, er mine longitudinelle undersøkelser av omtrent 20 barn med deres familier, – et arbeide som en lang rekke yngre psykologer har vært med på.

Vi begynte med å intervjuer både moren og faren omtrent en måned før deres første eller andre barn var ventet. Det var uvanlig den gangen (i 1952 - 53) å ta med faren i undersøkelser, men det har jo vist seg at det er et viktig trekk. Så har vi jo observert barna regelmessig til de var 16 år, og mange av de har vi sett igjen da de var 18 og 24 år. Vi har observasjoner i heimene og på skolen, og intervjuer med foreldrene årlig i mange år. Det var stadig spennende, – og utrolig lærerikt. (...)

Jeg ville undervist i psykologi i ungdomsskolen, – der ligger mye ugjort arbeid

Da jeg for et par år siden fikk Forskningsrådets pris for popularisering (jeg var faktisk den andre som fikk den!), ble jeg lykkelig. For arbeidet med å spre utviklingspsykologisk kunnskap til foreldre og andre som har med barn å gjøre, har jeg lagt stor vekt på. Jeg redigerte jo også Norsk Pedagogisk Tidsskrift i 35 år (...). Dessuten synes jeg at jeg fikk utrettet noe da jeg fra 1962–1968 var president for den internasjonale organisasjonen for småbarnsoppfostring. (...) Kanskje er det å blåse nytt liv inn i denne organisasjonen noe av det viktigste jeg har gjort.

For øvrig har jeg holdt fast ved mine interesser fra studietiden. Jeg tok kunsthistorie, fysiologi og pedagogikk som støttefag, – og jeg har fortsatt å lese pedagogikk og pedagogikk-historie, jeg har interessert meg for indresekresjon, og jeg har brukt mye av min tid til kunsthistorie. (...)

Da vi avslutningsvis spurte Åsa Grude Skard hva hun synes om dagens psykologer, svarer hun at hun egentlig kjenner dem. Men vi synes vi kjenner Mor Åse.

Åse Grude Skard intervjuet av Arne Holte og Sigrud Sandsberg i oktober 1979